

Het Kind in Mij

*Een gedichtenbundel met
kleine gedichtjes, kinderversjes
en kattenbelletjes*

R.B. Adriaensen, 2020-2021

Het kleine kind in mij maakt mij blij.

Voorwoord

Kinderen zijn puur.

Kinderen zijn vrij.

Kinderen zijn eerlijk.

Kinderen waren wij.

Via het leven van onze kinderen.

Verandert 't leven en keert ons tij.

Deze gedichtenbundel gaat over het speelse kind in jou.

En het ontwaken en opbloeien van het blijde kind in mij.

De aftrap

Zenuwachtig getrippel en getrappel rond de bal.

Drie, twee, één. Iedereen klaar voor de start: af!

Oh wacht: de aftrap is al lang en breed gedaan.

Ruimschoots voordat het fluitsignaal is gegaan.

En weg zijn al die kleine beentjes met de bal.

Ze gaan van links naar rechts overal op af.

Terwijl ze met elkaar op een klein kluitje staan.

De bal verandert steeds weer van voet en baan.

En blijft maar tussen de spelers heen en weer gaan.

Scoren? Daar hechten die kleintjes geen waarde aan.

Dat geldt alleen voor de ouders die langs de zijlaan staan.

Die roepen: 'Ga! Schiet! Scoor! Zet je voet er eens tegenaan!'.

Komt er dan uiteindelijk uit het niets toch een doelpunt.

Dan is hun kind de beste van het team: een ware held.

Vervolgens begint het spel met de aftrap weer van voren af aan.

Want voor de kleine held is het spelplezier het enige dat er telt.

25-10-2020

Schommelen

Hoger en hoger.

Heen en weer.

Sneller en sneller.

Steeds zie ik meer.

Turen over de daken.

Blikken over de bomen.

Kriebels in mijn buik.

Om bij weg te dromen.

Licht in mijn hoofd.

Licht door de lucht.

Wind door mijn haren.

Wind door mijn vlucht.

Steeds sneller en sneller.

Ik doe mijn ogen dicht.

De horizon aan mijn voeten.

Steeds verder reikt mijn zicht.

Sterrenstof en elfenpoeder.

Mijn benen vliegen omhoog.

En mijn hoofd hangt naar de grond.

Zo vlieg ik tot aan de regenboog.

Mama roept: 'tijd om te gaan!'.
Ik doe mijn ogen weer open.

Ga ik springen of vertragen?

Voordat ik verder ga lopen.

25-10-2020

Altijd iets te willen

Kind: Ik wil, ik wil, ik wil!

Ouder: Waarom zit je nou nooit eens stil?

Kind: Ik wil, ik wil, ik wil!

Ouder: Waarom nou steeds weer dat gegil?

Kind: Ik wil, ik wil, ik wil!

Kind tegen zichzelf: Vliegen door de lucht op een bezemsteel.

Kind: Ik wil, ik wil, ik wil!

Kind tegen zichzelf: Lekker snoepen. Niet een beetje. Maar héél veel.

Kind: Ik wil, ik wil, ik wil!

Kind tegen zichzelf: Reizen in een raket naar de sterren en de maan.

Kind: Ik wil, ik wil, ik wil!

Kind tegen zichzelf: Rennen over water en scheuren op de racebaan.

Kind: Ik wil, ik wil, ik wil!

Kind tegen de ouder: De grootste, slimste, sterkste en knapste zijn.

Kind: Ik wil, ik wil, ik wil!

Kind tegen de ouder: Dat jij mij knuffelt en ik voor altijd bij jou kan zijn.

Kind: Ik wil, ik wil, ik wil!

Ouder: Waarom ben jij toch zo lief, met je sterke eigen wil?

25-10-2020

Lieve speldenprikjes

Psst...

Ja, wat is er schatje?

Ik vind je lief.

Hey, ik wil je iets vertellen...

Wat dan lieverd?

Niets. Hihi.

Goh, vanwaar die knuffel?

Och, zomaar...

Ik vind je lief.

Euh...mag ik nog één ding vragen?

Ja natuurlijk.

Hoe kom jij toch zo lief?

Hmm, ik wil graag nog één ding zeggen...

Kom maar op hoor. Wat dan?

Hihi. Niets.

25-10-2020

Sinterklaasgedichtje

Tik, tik, met de hamer.

Ren ik door de kamer.

Hoe harder, hoe beter.

Ik luister voor geen meter.

Het hele huis gooi ik op z'n kop.

Ik ga door en zeg nooit stop.

Ik ben altijd druk in de weer.

En ga enthousiast tekeer.

Ik klets de oren van je kop.

Mijn energie houdt nooit op.

Grootse verhalen vol fantasie.

Wat vermaak betreft, tel ik voor drie.

Ik heb altijd de grootste lol.

En mijn vader is een oliebol.

26-10-2020

Mokken om je sokken

Te klein.

Te krap.

Te strak.

Gewoon niet okay.

Te kort.

Te lang.

Te irritant.

Gewoon een rot idee.

Te zacht.

Te glad.

Te egaal.

Gewoon een rot gevoel.

Te hard.

Te ruw.

Teveel naadjes.

En een hoop draadjes.

Gewoon een stomme boel.

Te donker.

Te druk.

Te licht.

Te rustig.

Niet opvallend genoeg.

Gewoon geen fraai gezicht.